

Vrijdag 13 augustus 1915.

Rijtoer langs de aanlegplaatsen der transatlantiekers en vandaar naar de dokken, welke Ledeganck in de "Drie Zustersteden" een bosch van masten noemt.

Helaas, helaas! Geen enkele groote boot achter de loodsen van den "Norddeutschen Lloyd," van den "Bremer Lloyd," van den "Canadian Pacific," enz. De wind blaast door de ledige ruimten, waar geen matroos in opduikt.

Aan de dokken doodsche eenzaamheid, geen stoombootschoorsteen, geen zeilen, geen koordenladders, geen mastenvlaggen, geen gerol van tonnen, geen wagengerij, geen arbeidersdooreenwemeling, geen aflossen of opladen van koopwaren:

Een verlaten kerkhof zonder grafmonumenten... En ginder op den spitsen — ik meen — honderd drie en twintig meter hoogen Onze-lieve Vrouwetoren het driekleurig vendel van Duitschland, in lustig windgeklapper, zegevierend over de verarmde handelsstad...

Onzeggelijk droeve indruk.

En nu door het verwoest gedeelte van Antwerpen gereden: de Beddestraat, de Schoenmarkt, enz. enz. Heele reeksen huizen, waar winkels stonden, niets dan steen- en kalkgruis; te allen kant gevels beschadigd, ruiten en groote spiegelruitjes met zigzagsprongen in. Men toont ons een groote vierkante, open plek: daar was de drukkerij van de "Métropole," een anti-Duitsch blad. Moedwillig werd het in brand gestoken en ten gronde geslecht.

Overall rondom de stad is er beschadiging en zijn er ingestorte huizen te ontwaren. Een bom viel dicht bij het Plantin museum zonder veel verderf te berokkenen; van den slag en den weerbots zijn in 't museum glazen kassendecksels gebarsten.

De Antwerpsche dames — naar wij hooren — vermijden de kleederpracht op de straat en het dragen van bleeke en opzichtelijke kleuren. Personen, welke tijdens de beschieting aanwezig waren, pronken op de borst met een herinneringsmedaille in brons of een ander metaal: het wapen der stad, daarboven twee vereenigde lintjes wit en rood — de kleuren van Antwerpen — en onder het wapen een langwerpige, rond stuk, een bom verbeeldend. Het dragen van eere-teekens is toegelaten. De portretten van den Koning en de Koningin staan in doekspelden en in beeld voor de vitrienen.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)